

С
А
Т
А
Н
И
С
Т
И
Ч
К
И

Др Ратибор М. Ђурђевић
клинички психолог

КОРЕНИ КОМУНИЗМА

Др Ратибор М. Ђурђевић
клинички психолог

САТАНИСТИЧКИ КОРЕНИ КОМУНИЗМА

Београд, 1997.

Др Ратибор М. Ђурђевић
клинички психолог

САТАНИСТИЧКИ КОРЕНИ КОМУНИЗМА

III и V поглавље студије *Тајни рушиоци јеврејства и хришћанства*, свеска А из тетралогije Савремени ликови Сатане

Др Ратибор М. Ђурђевић
САТАНИСТИЧКИ КОРЕНИ КОМУНИЗМА

Уредник:
Александар Станковић

Издавач:
"ИХТУС: Хришћанска књига"
Општина 49/6, Београд 11192
Тел./факс: 011/533-83-43

За издавача:
Никола В. Радисављевић

Превод:
Љиљана Јовановић

Лектор/коректор:
Александар Станковић

Корисе:
"ИХК" 97.

Техничко уређење:
"ИХК" 97.

Фотослоб:
Ђурђевић Зоран

Штампа:
"Графокомерц", Београд
Церка 53, тел. 434-746

Тираж: 1000 примерака
Београд, 1997.

© Сва права задржава
фонд о. Јована Рапајића

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије

211.5

ЂУРЂЕВИЋ, Ратибор М. Сатанистички корени комунизма / Ратибор М. Ђурђевић; (превод: Љиљана Јовановић). - Београд : ИХТУС хришћанска књига, 1997 (Београд:Графокомерц). 58 стр.; 17 см. (Мала народна библиотека)

Тираж 1000. - Белешка о исцу: стр. 57-58
ИД = 45787404

Увод

КОМУНИЗАМ: ЛАЖ, ЛУДИЛО, ЗЛОЧИН И КРВОПРОЛИЋЕ

Ова свеска Мале народне библиотеке (МНБ) представља поглавље III и већи део поглавља V свеске А тетралогije *Савремени ликови Сатане*. Свеска А у новом издању носи назив *Тајни рушитељи јеврејства и хришћанства*. У претходном издању објављена је под насловом *Атеистичко нихилистичка кампања против Мојсија, Христа, Бога и Светог Писма*.

Ова свеска ће изазвати многа и важна питања, као што су, на пример:

Ко су сатанисти?

Постоји ли Сатана?

Зашто убрајати комунисте међу сатанисте, кад су се они увек представљали као ствараоци бољег света, правичнијег и идеалнијег?

О тим питањима сам писао у ранијим књигама, нарочито у студији *Савремени ликови Сатане*, а посебно у свесци А. Читаоци ће наћи излагања о Сатани и његовом деловању међу људима и у идућој свесци МНБ, *Сатана у савременом човеку и свету*.

Укратко, ради боље оријентације читалаца, поменуо бих следеће: за људе чије виђење није замагљено безбожном западном културом и масовним дезинформацијама, којима су иначе изложени данас Евро-Американци, *једини ауторитет, неприкосновен у духовним, верским и вечним питањима јесте - Господ наш Исус Христос, Син Божји и Реч Божја*. Христос је говорио о Сатани као дејственом Злодуху и Непријатељу Бога и људи.

У погледу садржаја ове свеске МНБ важно је истаћи да је Христос учио да је Сатана "лажа и Отац лажи" (Јеванђеље по Јовану, 8:44). У истом стиху Јеванђеља, Христос осуђује фарисеје и остале *јеврејске отпаднике* од вере коју су објавили и установили Мојсије и пророци Старог Завета: "Вама је отац ђаво и жеље оца својега желите да чините: он бјеше човекоубица од почетка, и не стоји у истини, јер нема истине у њему."

На жалост, мало је познато међу хришћанима, па чак и међу црквеним великодостојницима и теолозима – да је *вера позната као јеврејство (Талмудизам) уистину јеретичка мешавина мојсијевске традиције са вавилонским незнабоштвом и празноверицама*. Ту нестарозаветну јерес Христос је одбацио и осудио као наопаке обичаје који су се уврежили међу Јудејцима и ранијег и Његовог доба. Ти обичаји и предања наставили су да заводе Јевреје протеклих две хиљаде година. Од изабраног народа Божјег, те вавилонске паганштине направиле су изабрани народ Сатане, како сам већ образложио у студији, *Синдром страха од Јудеја у Америци*.

Талмудизам, који садржи моралне изопачености, а које су после Христа и разарања Јерусалима у бившу мојсијевску веру унели покварени фарисеји у правом смислу јесте *сатанска религија*. Она допушта сексуалне прверзије, сексуалну употребу беба и деце, убиства иноверника, крађе и подвале у трговини, као и друге неморалности над којима се друге религије згражавају.

Ево како је Христос гледао на то *несвето предање*. Христа су фарисеји и књижевници нападали због тога што не захтева од својих ученика да умивају руке пре јела, како су то установили градиоци јеврејског "закона". Он их упозорава на далеко важнији пропуст у вршењу Божјег закона, непоштовање родитеља. По тексту Јеванђелисте Марка (7:6-13), Христос их осуђује:

Добро је пророковао Исаија за вас лицемјере као што је писано: Овај народ уснама ме поштује, а срце им је далеко од мене.

Но залуд ме поштују, учећи учењима прописаним од људи.

Јер остависте заповијест Божију, а држите се предања људскога, прања судова и чаша; и много друго слично чинисте. И Рече им: Лијено, укидате заповијест Божију да своје предање сачувате!

Јер Мојсеј рече: Пошгуј оца својега и матер своју; Који ружи оца или матер смрћу да умре.

А ви кажете: Ако рече човјек оцу или матери: оно чим бих ти могао помоћи корван је, то јест: прилог,

И не дате му више да ништа учини за оца или матер,

Укидајући ријеч Божију својим предањем које даље препоните.

Бог преко пророка одбацује "предања прописана од људи". "Укидате заповијест Божју, да своја предања сачувате!" Ти покварењаци су, на пример, измислили изговор за избегавање свете дужности помагања својих изнемоглих родитеља, проглашавајући десетак који су морали дати храму - да је тај исти био намењен родитељима! "И слично томе, много шта чините", вели им Христос. У расејању, док су се вековима потуцали, овим покварењацима пала је на памет још гора подлост: прогласили су да туча родитеља није грех против Божје заповести, сем ако су у злостављању родитеља толико свирепи да им крв пусте!

Горњи навод из Јеванђеља садржи основну мисао свеске која је пред вама. Сатана, вековни непријатељ Сина Божјег и његови сарадници међу Јеврејима, фарисеји, наставили су борбу против Христа у рату против Цркве и хришћанства све до наших дана.

Две хиљаде је година јеврејског непријатељства према Христу! Први прогони, после распећа у Јерусалиму, описани су у Делима апостолским - хапшења, убијања, лажи, јеретичке идеје. Свети Оци, од св. Јустина Лионског до св. Јована Златоустог и касније, знали су да су фарисеји, као водећи Јевреји, били главни достављачи и шпијуни код римских власти, и да су били виновници смрти многих хришћана. Владика Николај у *Охридском Прологу* описује многа злодела христофобичних и зверских Јевреја.

Ови Јевреји, отпадници од Бога као гностици, ширили су разне мистичарске и "филозофске" идеје и подривали

чистоту апостолске вере. Прву значајну јерес, аријанство, лансирао је отпадник јеврејског порекла Арије, и та јерес скоро да је потисла православну веру. Једно време аријанство је имало више присталица него православље.

Многе јереси на Западу Јеврејски богоборци (талмудисти, кабалисти) су у средњем веку потајно лансирали. Филозофије противне хришћанству – материјалистичка, пантеистичка, нихилистичка, рационалистичка – такође су потекле из рабинских (талмудистичких, фарисејских) извора.

Најгору од свих антихришћанских јереси — комунистичку, потајно су лансирали атеистички јудео-банкари, кроз тајна друштва и масонерију. *Милиони* хришћана су изгубили животе у покољима атеистичких револуција и под комунистичким властодршцима у Русији, источној и јужној Европи, Кини, Куби, као и Србији и Југославији. Већина водећих болшевика (преко 90%) били су Јудејске вере или етничког порекла.

Тај незнабожачки прогон не престаје, само се мењају маскирна имена. Недавна крвопролића међу бившим југословенским народима лансирали су јудејски банкари преко Уједињених нација и њихове потајне владе над Америком и Европом. Општи оквир те јудео-банкарске страховладе назива се Нови светски поредак. Тај "поредак" није нов (јер ти сатански завереници су моћници света од времена "француске" револуције, а и раније), нити је поредак (сем ако се "безбожна диктатура путем економског неутралисања националних суверенитета може назвати "поретком").

Наш Господ Исус Христос је опоменуо своје следбенике:

"Чувајте се лажних пророка који вам долазе у одијелу овчијем а изнутра су вуци грабљиви. По плодовима њиховима познаћете их. Е да ли се бере са трња грозђе, или са чичка смоква? Тако свако дрво добро плодове добре рађа а зло дрво плодове зле рађа. (Јеванђеље по Матеју, 7:15-17).

Крвави плодови комунизма – полицијски терор, насиље у име Партије, судска и вансудска убиства свештеника и

верника, као и разарање душа и народног карактера присилном државном атеизацијом, не остављају никакву сумњу о врсти "дрвета" којој припада овај јудејски* изум. О коренима тог "Злог Дрвета" говори свеска која је пред вама.

О другим видовима јудео-масонских подлости и злочина, читаоци ће наћи у осталим мојим књигама:

У Адске протуве: Агенти Нечастивогa у савременом свету, о јудеобанкарима као покровитељима и финансијерима комунизма, атеизма и јудео-масонерије.

У Србин повратник међу Новосрбима - о успостављању зверске комунистичке власти у Русији, Југославији, Никарагви;

У Уљези владају Америком и светом - о успостави антиамеричког, прикривеног комунистичког режима у Мексику;

У Национални хришћански манифест - о поробљавању Европе под интернационалистичку јудеоамеричку власт;

У Рату против Христа у Америци (непреведена) и *Изостала Хришћанска побуна: За америчку слободу од уљеза* - о претварању америчке хришћанске државе и друштва у антихришћанску републику, Јудуједињене Државе Америке;

У Америка опет колонија: уљези и њихови поданици Американци - о финансијском културном, верском и политичком поробљавању Америке;

У Ругобе и лажи америчке демократије - о насиљу јудејских штићеника и званичника над слободарским противницима поробљавања и о учмалости 99 одсто Американаца према скривеној, (али опипљивој) јудејској "демократској" управи;

У Карл Маркс, слуга и жртва Сатане указао сам на чињеницу да је званични оснивач комунизма био не само испуњен Сатаном, него да му се чак и молио! Такав отворени сатанизам се сусреће само код заиста ђавоиманих особа.

* Ја употребљавам изразе "јудејски" и "Јудејци" да обележим сатанску мањину међу Јеврејима. Они су - а не цео јеврејски народ - одговорни за злочине комуниста и њихових нихилистичких покровитеља, садашњих тајних владара Америке и Европе, јудео-масона.

Поглавље I

ИЛУМИНАТИ - ПРОТОТИП И ЈЕЗГРО САВРЕМЕНЕ АНТИХРИСТОВСКЕ ЗАВЕРЕ*

Преглед

Паклено деловање Илумината огледа се и у скоро потпуном незнању људи о њима: они су првобитни подстрекачи револуција, декаденције, секуларизма и атеизма (ни хилизма, "хуманизма"), али ипак о њима знају само проучаваоци завере банкара да се разори Хришћанство и доведе на власт тиранска (социјалистичка) светска влада.

Илуминати су продрли у редове слободних зидара и преко њих управљају догађањима у свету. Њихов главни циљ је дехристијанизација друштва путем секуларног образовања, порнографије, неморалности, левичарске диктатуре или секуларне "демократије". Њихови главни савезници и покровитељи су Јудејски банкари. Њихов омиљени начин гледања на човечанство је да социјализам чврсте руке и ограничење личних слобода представља савршену управу за људско крдо. Они су организовали противчовечни комунистички експеримент, али подједнако контролишу и демократију на Западу, нарочито ону у С.А.Д.

* Приликом припреме овога Поглавља углавном сам се ослањао на две књиге: о. Кларенса Келија Завера против Бога и човека: Студија почетака и ране историје велике завере и Џона Робинсона Докази о завери, 1798.2 Робинсон, професор на Универзитету у Единбургу, Шкотска, је најнепосреднији сведок. Вођство Илумината било му је поверило да припреми терен за продор Вајсхауптових злих замисли у америчку Масонерију. Пошто је био поштен човек и хришћанин, повукао се изложивши се великој личној опасности, а раскринкао их је у својој поменутој књизи.

Испод опсежног тока догађаја људске историје, теку и потајни, невидљиви утицаји тајних друштава, која често одређују дубину промена које се одвијају на површини.

Артур Едвард Веит, истраживач мистицизма, укључујући и Масонерију. Наведено у Завери против Бога и човека. стр. 12

Христоворне хорде

Хиљадама година, а нарочито у последњих двадесет векова, зли дуси - људски и паклени - ратују против Христа и Његовог Оца. Називи и партије се мењају, али њихов напад у бити остаје исти:

Фарисеји, садукееји
Гностици
Обожаватељи Митре
Бранитељи паганства и
отпадници
Незнабожачки философи
Ебионити (јудеизатори)
Манихејци
Николаити и остали
развратници
Талмудисти, кабалисти
Аријанци и слични јеретици
Мухамеданци
Патарени (албижани,
богумили)
Пантеисти, деисти
Британски, француски и
немачки антихришћански
философи
Илуминати и подређни
слободни зидари (ложе
Великог оријента, Б'наи
б'рит, Шкотски сатанисти
масони)
Масонске секте:
рационалисти, слободни
мислиоци, "хуманисти",

агностици,
еволуционисти,
"антиклерикалци",
"либерали",
Модернисти међу католицима
Унитаристи и остали
секуларистички
отпадници
Америчке секте: мормони,
Јеховини сведоци,
адвентисти, хришћанска
наука, американисти,
католици, јудеизатори
(милијаристи, хришћански
ционисти)
Комунисти и њихове секте:
троцкисти, Светли пут
центар („Sentiero Luminoso.”)
итд.; атеистички или
секуларистички
социјалисти;
Противници Јудео-Америке:
пронацистичке фракције;
"Црква Створитеља"; Пок-
рет за идентитет
(англосаксонски Израил,
његове фракције)

Култови - индијски Харе
Кришна, мунијеви, зен
будисти; транспедентална
медитација; бахаи;

вештице, сатанисти;
сексуална револуција,
фродизам; Ново доба; фе-
министичке богиње; итд.

Овај списак би, ако бисмо желели да буде исцрпан, био још много дужи.

Међу свим овим поданицима Сатане, Илуминати се истичу већ преко два века по својој злоби, лукавости и погубним последицама свога рода. Они су најподлији међу свим борцима за Сатанину ствар, прави духовни синови фарисеја.

Адам Вајсхаупт, најомиљенији син Сатане

Каже се да ђаво није тако црн како се замишља; да јесте, већина људи га не би следила. Апостол Павле изрекао је своје виђење које деле и многи други светитељи: "...јер се сам Сатана претвара у анђела свјетлости." (Друга Кор., 11:14), а то је управо оно што је Вајсхаупт учинио: као духовни отац комунизма и оснивач антихришћанске масонско-комунистичке завере, одредио је за себе и своје хуље назив Илуминати – људи светлости, просветљени, тобоже, посебним откровењем.*

Вајсхаупт је скројио своје моралне назоре по мери разних средњовековних верзија ђавола, Мефистофела: он је свесно пригрлио зло, цинизам, оскрвнуће моралних принципа, пакост и добровољно изопачавање нормалних вред-

* У XVI веку постојали су разни покрети хришћанских мистика и духовних реформатора под називом Илуминати. Игнације Лојола, оснивач Језуитског реда, на пример, морао је у ранијем периоду живота да се појави пред Инквизицијом да би одговарао на питања о своме чланству у организацији шпанских Илумината. Ово су били духовно-морални хришћански реформатори. Француски богоборци - Волтер и његова банда атеистичких "философа," тзв. енциклопедисти - били су већ присвојили термин за свој покрет духовног помрачења - *Eclaircissement*, који је на енглеском подигнут на степен целе ере *Enlightenment*, "Просвећености" (у XVIII веку), па онда проширен на масовну културу Запада на универзитетима и медијима у XIX и XX веку.

ности и значења. Пророк Исаија је био уверен да ће Бог немилосрдно казнити моралне изопаченике: "Тешко онима који зло зову добро, а добро зло, који праве од мрака свјетлост а од свјетлости мрак, који праве од горкога слатко а од слаткога горко." (Ис. 5:20)

У Вајсхауптовом систему, лаж и превара сматрали су се оштроумљем, а истинитост и исправност – глупошћу; револуција и проливање крви били су пожељни, а поредак и поштовање људске личности сматрало се као заосталост. Планирано поробљавање и брутално поступање са људима обећавани су под видом слободе и правде. Ако читаоцима из XX века све ово звучи познато, то је зато што смо то све видели у большевичком преврату људских вредности: живот је обезвређен у име напретка и ослобођења; грозно ropство проглашено је слободом; у име комунистичког братства милиони Руса и источних и јужних Европљана, Кинеза и Вијетнамаца, убијено је или је умрло у мукама, nestало у гулазима или изједначено у беди. Дволично мишљење и дволично говорење из Орвелове 1984, били су и остали стварност у преосталим тоталитарним црвеним режимима. Све ово је предложио и испланирао Вајсхауптов ум опседнут Сатаном; био је он ђаво у људском облику, како је написао један од његових биографа.

Идеолошки и организацијски отац комунизма

Сличност између Вајсхауптове демонизоване идеологије и комунизма није уопште случајна. *Интелектуално и заверенички, Вајсхаупт је духовни отац комунизма. Он је већ био мртав када је Маркса и Енгелса узело у своју службу јудејско-масонско вођство под завереничким називом Лига праведних (Bund der Gerechten), да напишу и објаве Комунистички манифест ради припреме револуција које ће бити потпаљене 1848. у целој Европи. Демократија и национално ослобођење били су пароле које је требало да ускомешају и привуку масе; социјална права и*

Нови поредак понуђени су осталима да би их заварали да се прикључе Револуцији.

Комунизам је само шифрирани назив да би се прикрио план јудејских банкара да завладају читавим светом.

Творац завере био је Адам Вајсхаупт. Он је званично лансирао заверу Илумината 1. маја, 1776. То је био и дан када је, према рабину Антелману,^{3*} Вајсхаупт склопио савез са франкфуртским банкарима којима су већ у то време господарили Ротшилди, а у крајњој линији Сатана. Као знамење заједничког подухвата јудејских финансијера и сатанских завереника, Вајсхаупт је својим тајним савезницима предао примерак Платонове Републике коју је био превео са грчког за ове потребе. Република, једна од најтрајнијих утопија, највероватније је смишљена према суровом тоталитарном режиму Спарте. Платон, аристократа, недирнут самилошћу према свим људима, пропагирао је као савршену једну строгу државу којом би владали философи-краљеви. Они би користили касту немилосрдних војних надгледника да владају масама радника и робова исто онако како су то радили гонитељи робова фараона или Асираца.

У пракси, упркос свој реторици, испоставило се да је илуминатско-комунистички план уствари будући модел совјетског и црвено-кинеског друштва. Владајућа класа, која је далеко од тога да буду философи, постала је комунистичка партија. Извршиоци и крвници били су кржаве полиције под разним застрашујућим називима: Чека, ГПУ, НКВД, КГБ. Руски и кинески народ сведени су на изопачене и дехуманизоване масе са којима се сурово поступа и које се терором и испирањем мозга преко медија, држе у покорности. Још важније за напредовање комуниста од

* Бројеви у суперскрипту се односе на референце на крају текста: први број означава извор из кога је навод узет, а други страну или странице на којој се навод налази. Читаоци ове свеске ће наћи референце у књизи *Тајни рушитељи Јеврејства и Хришћанства*, (Београд: Ихтус Хришћанска књига, 1996). Предходно издање ове књиге је било под насловом *Атеистичко-нихилистичка кампања против Мојсеја, Христа, Бога и Свстог Писма* (Београд: Ихтус Хришћанска књига, 1995)

подмукле идеологије, биле су револуционарне технике лажи и превара, тајности и лукавства које је Вајсхаупт расадио када је продро у слободно зидарство и потчинио га. И у овом смислу Вајсхаупт је најзначајнији покровитељ комунизма, његов паклени Отац. Циник Вајсхаупт је познавао моћ речи и симбола који они имају на обесхристовљене интелектуалце. Пошто су престали да обожавају Христа – што је једини ваљани став према Њему – ови званични и само по имену хришћани били су спремни да жустро посегну за књигама које су носиле етикету дивних идеја, напретка, Божјег царства на земљи, раја на земљи и осталих политичких утопистичких парола.

Као генију за тајну акцију, Вајсхаупту је било лако да веже хиљаде образованих глупана за организацију, чији је наводно циљ био да побољша судбину човечанства које пати, донесе му мир и правду, да преобрази очигледно несавршено људско друштво у стално напредујући систем среће и задовољства. Гомила лаковерних се придружила наводно реформаторској већини: аристократе и официри високог ранга, адвокати и људи од пера, чак и бискупи, свештеници и богослови.

Сви они су вучени за нос на исти начин као и милиони "образованих" људи у наше време и у прошлих 250 година. Сви они су приступили тајној организацији безусловно верујући да је то за добро човечанства и његову светлу будућност. Негде на тајном врху налазио се Главни одбор партије и његов свемогући и арогантни секретар који води револуционарну борбу користећи рат, парламентарне и економске кризе да би направио помак ка славним циљевима комунизма. Наводни разлог зашто би нижи слојеви требало беспоговорно да следе диктате Партије, јесте крајњи програм социјалних реформи које треба спровести у наводно трулим, некомунистичким друштвима.

Ниједан члан подземне комунистичке партије или илуминатског дела масонерије, није познавао више од двојице вођа. Такав ланац ћелија био је организован све до самога врха – Вајсхауптове ћелије и, изван ње, апсолутно

тајни савет међународних јудејских банкара, којима владају Ротшилди и други, претежно јудејски финансијери. То су сатански планери Светске револуције.

Само су двојица од Вајсхауптових врховних помагача знали ко је био стварни диктатор у хијерархијској пирамиди Илумината. Преко та своја два помагача могао је ипак да наметне своју вољу и управља целим командним ланцем. Дисциплина је била крута и сурова: чланови који су можда били непослушни, већ су унапред потписали своју смртну пресуду која се подразумевала у њиховој масонско-комунистичкој заклетви да ће бити немилосрдно убијени ако се не покоре вођству покрета.* Старешина масонске ложе упућује масоне приликом изрицања заклетве, о чијем садржају они не знају ништа све до тренутка заклињања! **

Структура масонско-комунистичке дисциплине очигледно почива на ауторитативном коришћењу елемената незреле личности. Појединац масон је сведен на ниво послушности детета према оцу и од њега се очекује да испуњава безусловну послушност ауторитету. Да би разорили постојећи поредак, комунисти и масони, пропагирају побуну против свих ауторитета и "слободу" личности. Када завладају масама, устоличују режим најчвршће дисциплине. Ако ово није двоструки стандард и

* Детаљније излагање о масонским суровостима дато је у *Прекасна хришћанска побуна: Ка америчком ослобођењу од уљеза*⁴ и библиографским насловима у тој књизи.

** Приликом описивања блиске повезаности масонерије са револуционарним илуминизмом, не подразумевам да је њихова веза била позната обичним масонима, без обзира колико они били високо у масонској хијерархији. Може бити револуционарних масона у обичним ложама, али они немају истакнуту јавну улогу и уопште не показују своју моћ. Они су ту као тајни контролори, који подстичу чланове на "либерално" размишљање и деловање. Џим Шо⁷, масон 33⁰, не помиње никакве Илуминате-Масоне у току свих оних година својих напора да продре до "врхова." Мора да је било неких револуционарних масона који су га надзирали и унапређивали, али они никада не би открили свој илуминатски ступањ. Управо су такве хуље планирале и спроводиле револуционарне подухвате.

лицемерје, позивам читаоце да нађу очитији пример дволичности и подлости.

Кратка историја Вајсхаупта и Илумината

Вајсхаупт је рођен 1748., а умро 1832. године. Изгледа да се биографи не слажу по питању његовог етничког порекла. Неки кажу да је био јеврејски преобраћеник у католицизам. Ако је био Јеврејин (Ашкенази, тј. монголске расе), онда је био *марано*.^{*} У потрази за влашћу и каријером, а пошто је био изузетно интелигентан, играо је на језуитску карту. Неки кажу да је тајно деловање научио дружећи се са језуитима. Било како било, у раним тридесетим годинама именован је за професора Језуитског универзитета у Инголштату, Баварска. Од свих предмета противречних атеизму, он је предавао баш Канонско право, тј. систем правила којима се управља Црквом и хришћанима.

Вајсхаупт интимно никада није био хришћанин. Био је обожаваалац атеисте (деисте) Волтера и одушевљени присталица антихришћанске "просвећености." Био је то неслагласан став за једног професора римокатоличког универзитета, мада у наше време необузданог *модернизма* међу римокатоличким бискупима, свештеницима и на "римокатоличким" колецима, то и није толико саблажњујуће, јер постоји продор масона у савремени Ватикан. (Види Поглавља V, VI и VII у *Прекасна хришћанска побуна*.¹⁾ Са жаром атеистичког верника, Вајсхаупт је сањао о ширењу нове "религије" што је шире и даље могуће. Спремао се да учини свој велики допринос Сатани када је најзад био отпуштен са катедре у Инголштату.

Неколико година је проучавао технике испирања мозга чланова ниже масонерије и копао по тајним квази-

^{*}На шпанском *марано* значи свиња. Шпанци су овим изразом обележавали неискрене конвертите који су наставили да живе као Јевреји, да верују као Јевреји и да раде на разарању Цркве. Инквизиција је добила задатак да искорени такве лажне преобраћенике као оне који изолачувају хришћански начин живота и дисциплину.

масонским организацијама (мартиниста, Каљострових следбеника, раних социјалиста и осталих). На крају је раз- радио до крајности неморални сопствени модел, Илуми- нате. Било је извесних предности у прихватању добро познатог трика: људи су замишљали да знају о чему се ту ради. Метод стицања тајне моћи и власти био је смео и скоро непогрешив. Увлачећи се као рачићи са морске оба- ле у празне оклопе пужева и вукући их као заштитни ок- лоп, Вајсхаупт је одлучио да *продре у постојеће масонске ложе и начини од њих инструменте своје замисли*. Ње- гови следбеници би једноставно преузели ове ложе од масона који ништа нису сумњали, и подредили их својој организацији никада не објављујући чињенице. Старе чланове ових ложа требало је убедити да је масонска делат- ност тиме само побољшана. Биле су то нова идеологија и сложенији додатни степени са помодним називима који уливају страхопоштовање.

Као што је већ поменуто, Вајсхаупт је у прошлости био мајстор обмане и сипања прашине људима у очи. Чак су и најинтелигентнији били превише глупи да прозру ње- гове трикове. Сведени на ниво деце, масони се радо под- вргавају испирању мозга.

Кандидати су држани у потпуном незнању у погледу мерила "напредовања" у "више" степене. Адептима је омо- гућавано да буду изабрани у "виши" ранг не зато што су искрени или послушни, па чак ни зато што су честољубиви. *Атеистичка ревност и недостатак моралних обзира* били су најважнији разлози да се неко изабере за будућег вођу. Сматрало се да су чланови који су морално најмање развијени и осетљиви управо они који највише обећавају да "напредују". *Једина тајна* коју је требало научити пењу- ћи се "више," била је да *нема Бога*, да Христос није Син Највишега, да је религија гомила празних речи и да нема живота после смрти. Човек је само вук који чува своју малу територију, ловећи свој плен и уништавајући слабија би- ћа. Ово је било "напредовање" у сатанско поимање живота.

Степени у нихилистичком напредовању

Само да бих илустровао обману у коју је Вајсхаупт уловио глупе муве које су пуне наде и поносно, радо дошле близу његове мреже, репродуковаћу једну листу професора Робинсона^{2:113,114} изнету у његовом излагању о нихилистичком поретку. То је једна веома компликована конструкција, смишљена да превари образоване глупане. Она је производ Вајсхауптове препредене маште и могла је да има и многе друге произвољне називе, а да не промени обмањивачке намере.

ЗАБАВИШТЕ	Приправник	Шегрт
	Искушеник	Калфа
	Минервал*	Мајстор
Симболична: ("Плаве ложе")		
		Велики Илуминат,
МАСОНЕРИЈА:		Шкотски
		искушеник
	Шкотска	Врховни Илуминат,
		Шкотски витез
	Ниже	Свештеник (Презвитер) Принц,
МИСТЕРИЈЕ		Регент
	Више	Мудрац
		("Мађионичар")
		Краљ

* Реч се налази у најобимнијем енглеском речнику Webster's Twentieth Century Dictionary. Али је згодна за мистификацију простодушних.

Већина чланова никада се није померила изнад нивоа Забавишта и ступња минервала. Постојале су "корисне будале" (Лењин је тако звао своје либералне сапутнике), пиони-радилице који би се могли мобилисати за акције и програме "напредне" природе, иако ништа не знају о тајним плановима који се спроводе овим масовним потезима. Као деца која верују својим родитељима, чланови почетних степени ништа нису знали о разорном плану скривеног вође.

Степене "симболичне" масонерије чине обични Масони Плавих (нижих) ложа. Они нису ништа знали о тајним револуционарним и атеистичким начелима, осим да су све религије подједнако добре, да је масон првенствено обавезан да буде одан свом другу масону, и да масон мора, без обзира колико би то могло да буде неморално према мерилима општег морала, да остави хришћанство испред врата ложе и да га, ако је могуће, покупи на изласку, али да ни у једном тренутку *не покаже своју веру у Христа* пред другим братом масоном. На тај се начин ревност масона-верника према Христу умртвљује и он се постепено навикава да прихвати некакав облик равнодушности према Спаситељу. Шкотски степени у основи су маска за отпор организованом, хијерархијском хришћанству. Ови степени се наводно односе на отпор који је шкотска династија пружала римокатоличким и англиканским владарима Енглеске, а уствари прикривају сатански отпор свакој хришћанској Цркви и њеном учењу. Оснивач шкотског реда или бар генерал и сатански идеолог у САД, Алберт Пајк, био је обожаваалац Сатане.

У Мистеријама излази на видело нови нихилизам Илумината. Свештеник ("презвитер") разоткрива да је *Илуминат увучен у једну другу религију*, или, боље речено, *антирелигију*. Заправо, члан вишег реда је постао *Сатанин свештеник*. Вајсхаупт је презирао глупе либералне хришћанске свештенике који су издали Христа приступајући његовој замисли обмане: "Не можете ни да замислите," писао је једном свом савезнику у завери,

колико је поштовања и радозналости покренуо мој степен свештеника; а оно што заиста задивљује, јесте да су познатог протестантског свештеника, који је сада у нашем реду, убедили да је религија коју је ред усвојио, у правом смислу хришћанство. О човече, човече! У шта те све не могу убедити. Ко би замислио да сам ја оснивач нове религије.^{2:86}

Принц или регент открива политичке амбиције реда и улогу коју Илуминати високог ранга имају у владавини над нижим степенима. Мудрац ("маг") директно подсећа на паганског свештеника из Вавилона или Персије, који је дубоко уплетен у празноверја астрологије и вештичарства, у неморалност и у слободу од Божјег открочења из Библије. У делу *Масонерија осуђена из сопствених докумената*⁵, Др. Бенџамин Кук је показао до којих све понижавајућих паганских разуларености ће потонути главни идеолог шкотске и плаве масонерије, Алберт Пајк, у свом празноверју и фалусној "религији."⁶

⁵О вези између паганског пантеизма и "религије" Илумината посведочио је отац Кели у својим запажањима: Један од могућих извора пантеизма Илумината био је филозоф Бенедикт Спиноза, кога је ред веома ценио. Заиста, степен мудраца, један од два највиша степена Илумината, "заснован је на Спинозиним начелима којима се тврди да је све материјално, да су Бог и свет једно и да су све религије изуми људи." Спиноза је, не смеће заборавити, био протеран из синагоге због своје неортодоксности. Али много директнију везу између учења пантеизма и илуминизма, треба тражити у делу Џона Толанда. (Овде треба констатovati да је Толанд имао знатни утицај на ложу у Лиону која је водила преписку са ложом Теодор (у Немачкој, која је већ била под Вајсхауптовом контролом.) Толандово познато дело, *Panteisticon*, објављено је 1720. године. У њему су изнета начела једног удружења названог "Сократика," или "Браћа пантеисти". Њихово главно начело да је "*Разум Сунце* које све осветљава, а да су *слобода и једнакост* циљеви које треба освојити". "Толанд је", пише о. Кели, "развио у обичајене противсвештеничке теме: општри протести против свештенства због њиховог наводног савезништва са грађанским властима да би експлоатисали људе, оптужбе за празноверје у погледу религиозних култова и *величање примитивног хришћанства* ослобођеног свих мистерија... Као филозоф, он је дефинисао Универзални механицизам и протумаčio га у материјалистичком смислу, као и Хобс. Према Толанду, Бог је телесни Универзум узет као целина у коме се *све догађа преко механичких закона*." Сличност између "вајсхауптизма" и "толандизма" не може према професору Робинсону, бити случајна, јер је "Толандов Panteisticon у

Преузимање слободног зидарства

Иако је његов главни циљ био безаконје и анархија, Вајсхаупт се свога посла латио систематично.

Прво је окупио људе које је могао да искористи да се пробију међу слободне зидаре. Он сам је већ био активан у неким ложама. Већина људи које је он привукао, била је већ у обичним масонским ложама. Њих је организовао у тријаде. Већина тих људи били су чланови више тријаде: у једној су били вође, у другој подређени неком другом вођи. Они, међутим, нису ништа одавали осталим члановима ложе.

Сви нови чланови су морали да напишу исцрпан извештај о своме животу укључујући и све слабости или тајна злодела у која су били застранили. Искреност је, наравно, подстицана и захтевана. Ови самоизвештаји стизали су затим на виши ниво. Тако се тамо знало за све скривене слабости и одговорности свакога члана, које би тајне вође могле да искористе за повећање страха. Истовремено, таквог члана су могли да уцењују ако покаже ма и најмању непослушност или одустане од намере да буде Илуминат.* Кроз наводне

сваком погледу налик на Вајсхауптов Илуминизам, осим у погледу револуционарности и криминалног карактера. Толандова Сократска ложа је отмени образац за Вајсхаупта, а његов Тријумф Разума, његова Философска Срџа, његов Бог или Anima Mundi [Душа Света] сви су као Спартакусов (Вајсхауптов) окрутни систем, тако да сам убеђен да их је он пресликао дајући им печат свог карактера." Све ово би требало да нам пружи слику о "чудној моралности и религији" устројеним за велику Људску заједницу" коју је Вајсхаупт настојао да успостави.^{1:183,184} ¹¹¹

Докторска дисертација младога Карла Маркса на Унверзитету у Јени, била је о учењима Демокрита, грчког материјалистичког филозофа. Очигледно је да је био изгубио сву своју марано "религију" коју је понео из гимназије, када је уронио у Хегелове пантсистичке ставове и материјалистичко англихегелијанство. Хитлер је такође био пантсиста који је веровао у Провиђење као природни процес, али којим не управља лично Бог.

* Сличан метод користи и *мрачна масонерија и/или јудејске силе* које бирају или потврђују кандидате за Председника С.А.Д. Они који имају некакве срамне породичне тајне, чак и оне младалачке, и које се зна да су непостојани карактери, имају подршку, док они који немају никаквих познатих слабости и који су можда јаки карактери *не добијају потпору*

”студије” карактера других људи (чланова породице, колега с посла, суседа), кандидати су достављали много података о члановима заједнице који су могли да се употребе против ових а и против самих чланова, ако се укаже потреба; у исто време, надређени чланови могли су из ових карактеристика, да извуку закључке да ли је кандидат пристојна и постојана особа (да би се спречило његово даље напредовање као Илумината), или је окрутна, егоцентрична, одвратна личност коју би требало даље неговати за нечовечне улоге које морају да одиграју у будућим револуцијама или комунистичким диктатурама.

До 1782. године Вајсхаупт је довољно напредовао у проширивању своје контроле на немачку и неке друге европске ложе, тако да је могао да сазове масонски конгрес у немачкој бањи, Вилхелмсбад. Конгрес је трајао преко два месеца и представљало је истинску школу за револуцију и за даље потчињавање европске Масонерije.

Два основна начела илуминатског револуционарства: атеизам и колективизам

Ако би мамац био и превише очигледан, чак ни најглупља риба не би загризла. Мајстор преваре бринуо се да удица буде добро прикривена. Ни једно од ових горњих начела није било ново, али их је Вајсхаупт погубно применио на нов начин.

Атеизам је стар колико и вера. Стари Завет објављује: ”Рече безумник у срцу својем: нема Бога...” (Псалм 14:1) Неки грчки и римски философи заступали су атеистичка веровања. Ново је код Вајсхаупта било то што је атеизам користио као оружје да разори постојеће друштвене и религиозне системе и да своје активисте преобрати у оне

јудео-масонских завереника. И комунисти и мафија користе сличан метод везивања појединаца за криминалне организације: кандидати се наведу или обавезу да изврше злочин који касније може да им виси над главом како би били мотивисани да не оклевају у извршавању даљих гнусних злодела.

религиозне системе и да своје активисте преобрати у оне који разарају морал и саосећање. Они су постали чудовишта пуна мржње која избацују паролe о новом поретку, правди, једнакости, слободи и љубави према човечанству, а мисле и намеравају супротно.

Ни колективизам (социјализам) није био ново начело. То је уствари био начин да се организује и изнивицише друштво, који су користили политичари у древној Грчкој и Риму, у утопијским, револуционарним заједницама XVI и XVII века у Европи или где год је тиранин ускратио личне слободе у име "правде" или бољег поретка. Нови и судбоносни правац који је Вајсхаупт одредио револуционарству, била је само варка заводљиве, празне речитости и убојитих техника да се остваре револуције.

Атеизам се прикривао као пантеизам, веровање да су Бог и Универзум једно, да је Бог материјални свет, да је природа Бог и да је човек, као опипљива реалност, Бог или бар неки богић. И, опет, ово није било ништа ново: многе источњачке религије су пантеистичке; мистицизам јеврејске кабале у бити је пантеистички; Египћани, антички Грци и афричка племена веровали су да богови обитавају у сунцу, месецу, животињама и дрвећу. Хришћанство је укинуло таква празноверја и прихватило Христово учење* да је Бог Дух пун љубави, Творац природе и људи, да је Његов Дух "свуда и да испуњава све," како често говоре православне молитве, али који је трансцендентан и неспутан природним светом и његовим "законима".

Према Вајсхауптовој лукавој замисли, пантеизам је револуционарно оружје за поткопавање темеља установ-

* Атеисти и секуларисти нису упознати са сведочанством Христових речи и чуда, па супротстављају своје неозбиљне спекулације једином ауторитативном откровењу тајни Божје природе и Божјих дела. Ако су и површно упознати са Јеванђељима, заслепљени су секуларистичким претпоставкама и назорима, па не могу да поштују Христа, Чудотворца, Господара здравља и демона, Учитеља и, најзад, јединог васкрелог човека у људској историји. Хришћанину који је просветљен знањем о Христу, жалосно је када види да атеисти и отпадници тврде нешто супротно од Откровења апсолутног духовног ауторитета Христа, јединог Сина Божјег.

љеног друштвеног поретка и начина размишљања (религије) који подупиरे такав поредак. Многи би људи устукнули пред атеизмом, јер је превише радикалан и очигледно неистинит; зато је пантеизам био много успешнији начин да се традиционална религија индиректно нападне. Понекад би он директно напао хришћанство, погрешно га представљајући као тиранско, спутавајуће, не-нефилозофско и ненаучно празноверје. Духовно сирови умови, чак и када су интелектуално надарени, прихватили су Вајсхауптов начин размишљања и постали су "либерали," "просвећени," и "напредни."

Мит као оправдање за масонско-комунистичке масакре

Вајсхауптов главни циљ није био толико да уништи хришћанство, колико да разори друштвени систем (монархију, републику или демократију) и да оваплоти своје утопијско друштво. Његова водећа и најважнија празноверица била је мит о примитивном друштву које наводно обезбеђује једнакост и слободу. Он и сви остали утописти XVIII века (као Русо) били су опседнути погрешним схватањима о "племенитом дивљаку". То је била бајка о независном, усамљеном човеку који живи суверено у свом породичном станишту, у тобоже савршеним околностима, где је постојала неспутана слобода и потпуна једнакост са осталим људима и њиховим породицама.

Нажалост, Илуминати су се повели за својим маштањима. Примитивни мушкарац у стварности је био апсолутни господар и тиранин своје породице: жена, као и деца, имали су подређени положај. Тај слободни дивљак је био у сталној опасности од дивљих животиња и појединачних или групних нападача. Заједница даје заштиту од напада и опасности. Толико о том наопаком сну.

Ови утописти су били толико опседнути својим сањајама да су покушали да их примене на друштва која су покорили. Робеспјер, главни управитељ страховладе

француске револуције и његова масонска клика, не само што су убили преко милион Француза, већ је крвожедни диктатор планирао да истреби и додатних 12 до 15 милиона од око 25 милиона људи, колико је у то време живело на тлу Француске. И све то да би обезбедио једноставно, природно устројено друштво максимално једнаких и слободних људи.* Демонска природа ових људодерских политичких начела потпуно је разоткривена у масовним убиствима револуционарне Француске, Русије, Југославије, Кине или Камбоџе.

Болесна опседнутост поједностављивањем и акултуризацијом друштва, остала је јака и код многих каснијих револуционара. Комунистички диктатор, Пол Пот, који се школовао у либералној Француској, убио је у Камбоџи око два милиона својих сународника од укупно седам милиона, да би постигао илуминатску једноставност живљења. Свако ко није био сељак или радник, морао је да буде убијен или уништен у логорима смрти да би био спречен да ратује против узвишеног и савршеног комунистичког друштва које се наводно изграђивало.

Бедни животни стандард у Совјетском Савезу и осталим комунистичким земљама, директна је последица тог изопаченог мита о срећној примитивној заједници. Страхујући од напада капиталиста, бољшевици су развили тешку индустрију и наоружање, али обични свет је остављен да пати због мањка основне потрошачке робе, што их је довело на ниво који није далеко од савремених афричких друштава.

Илуминати су окотили комунизам

Покровитељство које су јудео-масони и међународни финансијери пружили комунизму и њихова снажна контрола медија, образовања и издаваштва, оставили су

* Ова документа су пронађена пошто је Робеспјеру одрубљена глава на његовом омиљеном инструменту револуционарне правде, гилјотини.

већину људи у незнању о правом извору револуционарног комунизма и његове антихришћанске кампање. Не ради се о томе да способни писци нису писали о тој јудејској спрези са револуцијом и атеизмом, већ да је њихово писање скривано, цензурисано и приписивано неисторији. Џон Робинсон обелодањује свој извештај о нихилистичкој идеологији Илумината и њиховим погубним методама још 1798.² Абе Баруел објављује у истом периоду своју студију, *Мемоари, који приказују историју јакобинизма, говоре о нихилистичком и међународном преврату који је проузроковао "Француску" револуцију. Енглески политичар и есејиста, Едмунд Берк, у своме раду Размишљања о револуцији у Француској, потврђује Робинсонова и Баруелова схватања.*

Свесни и несвесни следбеници Илумината учврстили су своју смртоносну контролу над системом информисања на Западу и сасвим су ретки они који су превладали званично одобрене погледе на историју, економију, религију и културу. Први јавно доступни подаци о opakим Илуминатима дошли су од баварске владе. Једног Вајсхауптовог курира је, кад је јахао кроз Баварску 1785., захватила снажна олуја, ударио гром и убио га. Полиција је тако нашла много тајних докумената и планова илуминатских завереника и све их је послала Министарству унутрашњих послова. Краљ и Парламент су били ужаснути садржином тих докумената. Влада је наредила да се документа објаве, а копије пошаљу европским дворовима. Неки од њих су предузели одговарајуће мере и заверенике ставили изван закона. Остали, међу њима и француски краљ, нису уопште озбиљно обратили пажњу на ова обавештења. Седам година касније Луј XVI је платио своју наивност: завереници Илуминати су му одрубили главу делујући под називом јакобинци (слободни зидари).

Када направимо скок од 130 година, чућемо Лењина како каже: "Ми большевици смо јакобинци двадесетог века, то јест, јакобинци пролетерске револуције."^{1:165}

Негде између ове две револуције, Маркс је проучавао комунистичку револуцију која се одиграла 1871. године у

Паризу, и закључио да је она пропала зато што није деловала са довољно терора! (Терор из 1871. био је исто толико крволочан колико и терор бољшевика.) Од Робеспјера до Лењина, Тита, Маоа, Кастра, Стаљина и Пол Пота, постоји крвави траг револуција Илумината у којима су *побијени милиони људи*.

Комунизам није изникao 1848. са објављивањем Комунистичког манифеста, како неки претпостављају. Он је тада само избио на површину под тим називом. Лига праведних, друго тајно тело Илумината, унајмила је Маркса и Енгелса да напише Манифест. Њих двојица су само направили избор идеја из различитих илуминатских извора. Вајсхаупт је педесет година пре тога, разрадио главне револуционарне идеје, а Маркс и Енгелс су им само дали нову налепницу и организацију материјала. Комунистички програм је заправо програм Илумината.

Илуминатско-комунистичка идеологија

Не недостају подаци о комунистичким празноверјима, митовима, преварама и лукавствима. Јудејски покровитељи комунизма на Западу насамарили су милионе људи на колецима и универзитетима преко књига и часописа, предавања и новина. Овде ћу изнети само неколико ствари заједничких комунизму и илуминизму:

1. Оба су део завере сатанизованих фарисеја против Бога, Христа, Библије, породице, моралности, хришћанске цивилизације, монархије и устаљеног поретка.

2. Оба проистичу из атеистичке "философије" и мистицизма и поново успостављају потрагу за истином изван Христовог откровења и мојсејевских традиција. То је наставак паганских и гностичких спекулација. Безбожни философи из Енглеске (Хобс) и Француске (Волтер) су њихови учитељи животних истина. Они међутим користе философију као револуционарно оружје: да сруше постојећи друштвени поредак. Када су кинески комунисти успоставили своју диктаторску владавину у провинцијама

Кине – сећа се римокатолички бискуп – први индоктринатори нису се задржавали на економским теоријама, како би се могло очекивати од марксистичких револуционара, већ на теорији *еволуције*, тј. на општем појму биолошког света који пориче Бога као Творца и Његово стварање. Маркс је био надри философ. Применио је атеизам на "политичку економију," стварајући револуционарну доктрину.

3. Оба покрета су у *основи нихилистички*. Уместо божанског поретка и идеологије, они предлажу програм ("хуманистички") који је створио човек и чији је он центар, да би из темеља преиначили и човека и друштво. Абе Баруел је у својој критичкој процени Француске револуције јасно увидео да је такозвана "велика" револуција била само једна фаза или први корак у побунама које је требало да изведу демонски завереници:

Ви сте мислили да је револуцији био крај у Француској, а револуција у Француској је само први покушај јакобинаца. У жељама ове ужасне и опасне секте достигли сте само прву фазу плана који је она сковала за ту општу Револуцију која треба да збаци све престоле, све олтаре, поништи сву својину, избрише све законе и да се заврши распадом целог друштва.^{6:410}

4. Оба су натуралистичка, тј. материјалистичка, јер причу стварност духовне суштине и утицаја. Убили су милионе људи, зато што су, наводно, њихове жртве веровале у погрешну религију. Они су изгубили и своју диктаторску власт над масама можда зато што ове нису хтеле да прихвате њихову натуралистичку "религију." Натурализам потиче, наравно, од пантеизма. Људи интуитивно одбацују такву "религију" и повлаче се од ње.

5. Пошто су у основи варалице и лажови, и Илуминисти и комунисти искоришћавају религију за своје револуционарне циљеве, као што чине и са књижевношћу, историјом, економским теоријама и свим другим што би могло да помогне у остварењу њиховог циља поробљавања човечанства. Комунистички пропагандисти су преварили наивне људе *продајући им лаж да је Христос био први*

комуниста! Бољшевички приручници за ширење атеизма, садржавали су ово изопачено тумачење. Вајсхаупт је написао да је "Исус из Назарета, Велики Мајстор нашега реда... научио њих (угњетене људе) лекцијама разума."^{1:181} "Разум" овде значи духовно монструозни рационализам XVIII века. Насамарени људи би очигледно прихватили сваку глупост догод им се она представља као "философска" или "научна" истина. Погледајте само ову непатворену глупост коју нуди Вајсхаупт као дијагнозу људског стања:

Узмимо само Слободу и Једнакост као велике циљеве његовог [Исусовог] учења... и све ћемо из Новог Завета схватити; а Исус ће се појавити као Избавитељ робова. Човек је потекао из стања Слободе и Једнакости, стања чисте природе. Он је роб државе која је проистекла из људских порока. То је прави пад, и првобитни грех. Царство милости је обнова коју може да донесе илуминација... Ово је НОВО РОЂЕЊЕ. Кад човек живи под пресијом власти, он је пао, његова вредност је нестала, а његова природа је каљана.^{2:92.93 *}

Јудејски банкари, главни помагачи комунистичких револуција

Без финансијске подршке, контроле медија и масонских сплетака иза кулиса у разним државама, а нарочито у Сједињеним Државама, Британији и Француској, јудејски милионери и милијардери не би могли да наметну комунизам већем броју становника света и да га успоставе на више од трећине земљине кугле. Њихов важни помоћник је, наравно, увек био Луцифер, покровитељ пакла. Са социолошке, историјске и политичке тачке гледишта, међутим, њихов највећи успех у наметању комунизма људима, потиче од њихове контроле штампе и осталих медија, финансијских и политичких процеса, као и из-

¹Чак се и већа глупост сервира у учењима слободних зидара. Посвешени масон, Роберт Велл, оснивач антикомунистичког Друштва Џон Берч, рекао је једној дами која га је, после његовог предавања, запitala шта он мисли о хришћанству: "Госпођо, ја знам за бољу религију."

даваштва и образовања, а нарочито контроле на нивоима колеџа и универзитета. Уз бројку од 10.000 професора и предавача марксиста и левичара, колико се процењује да их има само у америчким школама такозваног вишег усмереног образовања, човек може да процени колика је то армија пропагандиста тоталитарног ума, која шири дезинформације и обмане међу младим и, у основи, необавештеним људима. Исто тако, без издаваштва и образовања (нарочито на нивоима колеџа и универзитета), и поред свог масонског лукавства и глупости већег дела човечанства, јудео-масони не би никада могли да подметну и наметну комунизам, без обзира колику помоћ комунистичке вође добијале од Луцифера.

Пошто су поново повратили своје упориште у Британији подржавајући Кромвела против краља, јудејски финансијери су на британски трон поставили европске принчеве који су сарађивали са њима, и усадили су много левичарских, антихришћанских идеја у главне токове британског образовног мишљења. Када је сазрело време и када су француски философи већ били збунили људе својим смелим атеистичким идејама, банкари су новцем подржали "Француску" револуцију са више милиона златника које су послали масонским завереницима против Круне и Цркве. Та револуција је била исто толико јудејско-британска колико и француска. Сен Жист, млади и окрутни ађутант Робеспјера, господара масонског терора, посведочио је: "Народна револуција је била само површина вулкана страних завера."* Рабин Антелман³ говори нам о једном јеврејском пословном човеку који је изгубио скоро цело богатство улажући у Револуцију од 1848. године у Немачкој. Очигледно је да су не само баснословно богати Јудејци, већ и они мање богати, али секуларизовани Јевреји били одушевљени за рушење хришћанског поретка.

Поуздано се зна да је Карл Маркс, који није радио ни један дан у животу и који је често живео зависећи од

* Сен Жист је погубљен, заједно са Робеспјером, на гиљотини коју су они сами тако необуздано користили на несрећном француском народу.

других, приложио за извођење Револуције 1848-е 5.000 златних франака (у то доба огромна свота) које је наводно наследио од једне своје тетке – а која је, какве ли згоде – умрла баш у тренутку када је револуција прокључала. Он је вероватно само "опрао" тај новац који је приложио неки други јудејски приврженик револуције.

Маркс је затим живео у Британији преко 30 година, понекад веома угодно, а да није био запослен ни у каквом својству осим као агент револуционарних банкара. Званична комунистичка верзија гласи да га је Енгелс помагао од прихода своје фабрике текстила. Када је Енгелс почео да се жали да његов приход опасно опада, и даље је, према званичним изворима, довољно помагао Марксу. Марксове ћерке су, на пример, могле да узимају часове клавира и да посећују школу јахања – што баш и нису могућности једног пролетерског борца. Чији је новац могао Енгелс да "пере"? Нагађам да банкари-левичари нису хтели да напусте свог омиљеног револуционара, па је Енгелс био само преносилац.

Прва "руска" револуција из 1905. избила је одмах пошто су Јапанци поразили руске снаге. Међународни банкари су помогли да Цар изгуби рат обећавајући зајмове које му накада нису дали. Уосталом, Јудео-Британци и Јудео-Французи никада нису желели да Руси постану јаки. Познато је да су јудејски банкари из Њујорка платили за комунистичко образовање руских ратних заробљеника у јапанским логорима. Ови индоктринирани људи унели су инфекцију у Русију. 1917. године је избила комунистичка епидемија у Русији, а ови *преваспитани* бивши ратни заробљеници свакако су одиграли своју улогу.

Јудејски банкари из Њујорка и Немачке обилно су помагали "Руску" револуцију. Били су покровитељи и финансијери повратка Лењина из Швајцарске и Троцког из Њујорка како би руководили револуцијом. Најбогатији јудејски банкар у Њујорку, Јакоб Шиф, Ротшилдов представник у С.А.Д., послао је *20 милиона долара* по Троцком да би се платила комунистичка пропаганда и организовала Црвена армија. Када је "Руска" револуција успела,

25.000 Јевреја из Њујорка је отишло у новоосновану бољшевичку колонију у Русији. Неко мора да је финансијски помагао ове окрутне управитеље нове јудејско-бољшевичке државе. Други јудејски банкар, Рокфелер, први је основао банку у Совјетском Савезу и задржао ју је и у пост-комунистичкој Русији.

Стаљин би сигурно био поражен од нациста, да није било богатог програма Зајма и Најма помоћу кога је наци, вероватно први јудејски председник, Франклин Д. Рузвелт, доливао помоћ у оружју и материјалу у неспособну комунистичку државу. Други делимични Јудејац, Винстон Черчил, је продао храбре и раније много хваљене пољске и југословенске савезнике у ропство Стаљину и Титу.

Тајна левичарска револуција води се постепено и у Сједињеним Државама нарочито интензивно у последњих 50 или 60 година. То је *револуција дехристијанизације, тј. секуларизације Америке*. Без снажних јуриша јеврејских тајних и јавних организација на хришћанство и потпоре коју оне имају од стране екстремно богатих Јудејаца из Сједињених Држава, и њихових "хришћанских" сарадника, ова земља не би била секуларизована, тј. јудеизована и дехристијанизована. Јудејским материјализмом, левичарством, неверовањем и неморалношћу су преплављени политика и издаваштво, медији и високо образовање, уметност и култура ове земље. *Постали смо, у сваком погледу, Јудео-Америка и једна обесхристовљена земља, а да нисмо ни свесни тога.*

Револуцију су тајно и препредено извеле антихришћанске снаге, тако да хришћанске Сједињене Државе више не постоје. Американци, су у великом броју, по свом понашању и култури, хришћани само именом. *Фарисеји су наши истински владари, учитељи, судије, па чак и верске вође.* На јавним местима они не носе молитвене траке и упадљиве шалове, али *њихов материјалистички, овоземаљски, незнабожачки дух* је очевидан у јавном животу, моралу и у скоро свеприсутној рационалистичкој и либералној "религији". Ако ми не верујете, прочитајте Нови Завет и упоредите веровања првих хришћана са веровањима америчких пост-хришћана.

Поглавље II

ИЛУМИНАТИ, НАКОТ САТАНЕ - ЛАЖОВИ И ВАРАЛИЦЕ

Преглед

Илуминизам потпомогнут Ротшилдима и вођама јеврејске рационалистичке просвећености (хаскала), искористени су за разбијање традиционалног Јудаизма. Звучи помало парадоксално да су сатански Ротшилди били покровитељи и савезници комуниста још на самом почетку као и после 1848. године. Покровитељи "Француске" револуције такође су били јеврејски банкари. (Париска руља је разорила многе домове богаташа, али није ни пипнула вилу Ротшилдових.) Тајанственост масона била је још једна предност за антихришћанске револуционаре.

Франкисти и Илуминати су испланирали да разоре Свето Писмо. Кумовали су "Високом критицизму" да би изазвали забуну међу хришћанима и правоверним Јеврејима. Постојала је, а и данас још увек постоји, Група за разарање Светог Писма.

Сатански квартет: илуминизам, франкизам, комунизам и Просвећеност

И зар ћемо (као што нас грде, и као што кажу неки да ми говоримо) чинити зло да дође добро? Њихова је осуда праведна.

Посланица Римљанима, 3:8

Ове четири демонске идеологије и покрета имају једну заједничку особину: чине оно што је према Библији зло,

под изговором да ће из тога произићи добро. Вајсхаупт је обећао да ће бољи свет и срећније човечанство произићи из моралне изопачености, лажи и интрига у које је био огрезао. Терором јакобинаца у "Француској револуцији", уз њихово обећање да ће Француска постати срећна земља проливањем крви стотина хиљада Француза, па чак и жена, доказано је да илуминатско-атеистичко-масонски савез подло лаже. Разарање морала и верског здравља појединаца и породица, као и штета учињена јеврејским заједницама и њиховој религији која је промишљено уведена у зло, разоткрива сатанску инспирацију франкизма. Демонски принцип чињења зла да би се, тобоже, постигло добро, озлоглашен је због милиона уништених живота и поробљених људи од стране "диктатуре пролетеријата" (читај шефова комунистичких партија, од којих ниједан није био, нити је сада, пролетер), чак и код оних чији је дух слеп за истине из Библије. Такозвана Просвећеност, која је проистекла из једне друге сатанске инспирације – волтеровске – требало би, по много чему, да се сматра Помраченошћу: настала је да би искоренила хришћанство из људског духа и заменила га коровом паганизма који је главна тема ове и осталих мојих књига. Требало би да жалимо оне који још увек не виде да зли путеви могу да донесу само зло, појединачно или друштвено.

Једну од илуминатских организација, Лигу праведних (Bund der Gerechten) прихватила је чак и званична историја комунистичких партија као претходницу комунизма. Лига праведних, чију управу су, углавном, чинили Јудејци – "либерални" франкисти – била је главни организатор револуција у Европи 1830. и 1848. године. Маркса су у комунистички покрет увели активисти Лиге ("црвени рабин" Мојсеј Хес, Фојербах и остали). Лига га је унајмила и платила да напише Комунистички манифест 1848. Знајући то можемо да схватимо да демонизовани дух и ум Јакова Франка већ више од два века пружа своју опаку сенку над више од трећине човечанства које је под комунизмом, тежећи да затре слободу и осталог дела непоробљеног човечанства.

Завера против морала и религије самих Јевреја изведена је у име Просвећености. Волтеровске идеје из Француске прикључене су атеистичко-масонском покрету у Немачкој, те је тако настао покрет хаскале (јеврејске Просвећености). Методи француског атеизма, смишљени тако да разоре хришћанску веру, културу и ауторитет, једноставно су примењени на јеврејски миље: традиционална религија је проглашена застарелом, њен поглед на свет архаичним и у тобожњем сукобу са "научним" достигнућима, те је предложено да паганска псеудо-религија замени древну мудрост. "Римокатоличким" издајницима је додељена улога уништитеља хришћанства, а етничким Јеврејима (Јудејцима) јеврејства.

Многи рабини, нарочито у Пољској и Русији, схватили су да ће хаскала, са свом својом примамљивом културом и рационалношћу, значити крај јеврејског народа и религије и зато су се одлучно борили против те напасти. (Види књигу *Савремени ликови Сатане* - свеска А VI поглавље). Они су одбацили безбожну "Просвећеност", анатемисали су њене следбенике, истеривали су присталице из верских заједница и користили су власти иновераца да прогоне носиоце западњачког секуларизма у својим редовима. Просветитељи су на својој страни имали ђавола и разуздану људску природу и успели су да многе Јевреје одвоје од Бога, Мојсеја и национално-верског идентитета. Отворено су се асимиловали у нације које су им биле домаћини, неки су примили хришћанство, а већина је остала привржена атеизму и умереном или ватреном револуционарству.

Главни инструмент преврата био је стварање јереси као и у осталим сатанским војевањима против Бога. У својој суштини, франкизам је био једна радикална јерес. Ради завођења неповерљивих људи који не би прихватили нихилизам, франкисти су смислили мање жестоку јерес, те су *ширили идеје либералне Револуције јеврејства*. Она је постала увод у франкизам, сабирни центар из којег су се регрутовали Илуминати.

Битно је да се јасно уочи веза између изопачене сатанске секте франкиста и секуларизоване Реформе "Јудаизма", јер она служи као образац за уништење хришћанства путем либералних, напредних и рационалистичких "хришћанских" секти. Шодем несумњиво показује да постоји повезаност између сатанског сабатијанства (франкизма) са јеврејским реформаторским покретом. Управо су ови јеретички "елементи", како Антелман назива франкистичке превратнике, неговали секуларистичко-либерални покрет Реформе. Као што су то либерали учинили у хришћанским заједницама у последњих сто година, реформистички покрет је прогласио неважећим све поставке јеврејске традиције које нису у складу са рационалистичким замислима такозване "Просвећености". Педесетих година прошлог века, саопштава нам рабин Антелман, још увек се знало да је покрет Реформе проистекао из франкистичке, нихилистичке јереси. Арон Шорин, један од пионира реформистичког Јудаизма, био је члан сабатајске групе у Прагу. Није случајност да су у Немачкој реформистичке јереси биле најснажније у два центра франкизма, у Хамбургу и Просницу. Знало се да Јевреји реформисти из Прага одржавају чврсте везе са франкистичким центром у Офенбаху, близу Франкфурта у Немачкој. Из њиховог круга је потекла прва идеја о скупштини *Реформе* која је одржана у Прагу 1832. године.

Јохан Веле, вођа Јевреја-реформиста из Прага, разоткрива

једну зачуђујућу мислину мистицизма и рационализма. Из његових обимних списа, још увек постоји у рукопису један крајње занимљив коментар талмудског Агадота из којег се јасно види да је у његовом сопственом пантеону било места и за Мојсеја Менделсона и Емануела Канта уз Сабатаја Зевија и Исака Јорка, а у своме рукопису он надугачко хвали своје сабатајске и франкистичке претке као типичне носиоце 'истинске јеврејске вере', тј. као оне који духовно дубље разумеју Јудејство.^{4:317 nnn}

Покрет реформе је споља сачувао знаке јеврејства: није било никаквог формалног одбацивања Торе и основног јеврејског идентитета; рабина је још увек било унаоколо, бар по имену, мада су присвојили огртаче [мантије] протес-

тантских свештеника; проповеди и учења су још увек имали јеврејски "изглед". *Стари Завет* је, међутим, био лишен свега што је типично израелићанско, а једна ушкопљена космополитска форма је проглашена за једино важећу, "универзалну", "етичку" суштину реформистичке верзије јудејства.

Ово ново отпадништво веома се свидело оним прилагодљивим Јеврејима који су били уморни од многовековног прогона и спремни да се одрекну свога идентитета. Они уопште нису бринули о религији, а неки су јој се чак и противили. За оне који су желели да задрже шарене јеврејске костиме и површни "национализам", *Илуминати* су смислили једну другу јерес, конзервативни огранак Јудаизма. Овај огранак није био конзервативан по свом веровању у Јехову, већ по својој историјској љуштури јудејства. Рабин Антелман, заједно са осталим ортодоксним рабинима и Јеврејима, сматра и реформни и конзервативни огранак Јудаизма смртним опасностима за јеврејску веру.

Рат против истинског јеврејства

Рат против правоверног јеврејства – јединог јеврејства који историјски и духовно заслужује то име – вођен је истовремено када и хуманистичка кампања против хришћанства у овоме веку и раније у Европи. Реформа јеврејства није пропагирана као нејудаизам, већ као једна осавремењена, цивилизованија, напреднија, сасвим прочишћена јеврејска мисао која пружа егзистенцијално плоднија решења. Истински, традиционални хебрејски пут је оклеветан и проглашен варварским, празноверним, ненаучним, неуједначеним, сиромашним за живот, психолошки неисправним, претерано захтевним, штетним по судбину Јевреја, итд. Главни философ Хаскале, Мојсеј Менделсон, упоредио је правоверни Јудаизам са Аугијевим

шталама.* Ово поређење је и самоласкање: Херкул и река која чисти, могу да буду само философ и величанствена Просвећеност.

Као што се у наше време догађа са знаменитим људима и женама хуманистима, вође Хаскале и њихов религиозни изданак, реформисани "Јудаизам" - Мојсеј Менделсон (деда славног композитора), рабин Ајбешуц, рабин Абрахам Гајгер, издавач Николај, итд. – били су уздизани као изванредно надарени, ненадмашни по својој мудрости, просвећени до највишег степена. Представници јеврејске правоверне религије, без обзира колико учени, па чак и посвећени, ниподаштавани су и избегавани као рођаци којих се треба стидети. Следбеници Илумината објавили су на хиљаде часописа, књига, књижица и памфлета. Држали су предавања и организовали јеврејске читаонице што је била само маска за њихов подривачки пројекат. Скупљали су даровите младиће, слали их у реформистичке јешиве ("семинарије") и обучавали их да *шире њихов анти-јудеизам као доминантну врсту јеврејског мишљења*. Из Немачке, следбеници франкиста проносе реформу "Јудаизма" на исток у Пољску, Балтичке земље, Русију и на југ, у Аустрију, на Балкан, у Турску и Палестину. Били су успешни у регрутовању знатног броја следбеника, нарочито међу образованим Јеврејима у свим земљама, осим у Пољској и Русији где су их хасидски рабини одлучно одбацили.

Борба против Јевреја у Русији и Источној Пољској, коју је Русија била окупирала, попримила је антисемитски карактер, *на челу са Јудејцима као вођама прогона*. Прогоне Јевреја у Источној Европи највише је подстицао Др. Лилијентал. Био је емисар Bund der Gerechten-а, коју смо већ помињали као покровитеља комунистичке идеологије. Најпре се улагивао принцу Лихтенбергу, зету цара Николаја I, који је био антисемита. Лихтенберг је био слободни масон, тј. атеиста и политички "напредан". Радо је

* У шталама краља Аугија било је три хиљаде волова и оне се нису годинама чистиле, све док тај задатак није добио Херкул. Овај херој је изместио ток реке да она уместо њега обави посао који чак ни он није могао да заврши.

помогао Лилијенталу, који је био донео препоруку баварског краља, да се учврсти на руском царском двору као миљеник. Сачињен је план да се разори јеврејска религија ширењем реформистичког покрета. "Просвећеност" је требало да буде главно оружје: рабинске издавачке куће и школе да буду постепено угушене, јеврејска деца да иду у секуларистичке школе, да тамо уче руски језик и тако се отуђе од религије својих предака. Вођа опозиције атеистичкој просвећености, рабин Цедек, оклеветан је као издајник, колаборационист (наводно са Турцима, који су тада владали Палестином, у коју је он слао финансијску помоћ тамо настањеним Јеврејима), кријумчар, корупционаш, итд. "Лилијентал је наставио да задобија подршку и окупља људе који су или били одани комунистичком идеалу или су потонули у његову нихилистичку реторику... 1844. цар је одликовао Лилијентала титулом почасног грађанина." 1:36-37nn

1843. године одржана је скупштина под покровитељством владе са циљем да се разбије отпор рабина процесу дејудаизације. Рабин Цедек, упркос свим претњама и многим хапшењима, задржао је чврст став против Лилијентала (у то време већ познатог "атеисте") и показао је спремност да поднесе мучеништво. Постало је јасно да је око три четвртине Јевреја у Источној Европи још увек привржено хасидској религији. Плима асимилације је савладана, а Лилијенталова секуларистичка Просвећеност потучена.

Пораз Илумината од стране ортодоксних рабина ни у ком случају није био коначан. Јеретици су наставили своје активности у руху наводних социјалних реформатора, комуниста, будућих осветника Јевреја (циониста) и представника новог месије, а према њиховом јеретичким тумачењу, то је био јеврејски народ под њиховим вођством. Идеологија реформистичког покрета прерасла је у револуцију и милитантни секуларизам. Тако су, током последње половине осамнаестог века до револуције 1917. године, комунизам и социјализам проглашавани за јеврејску идеологију. Постојала је моћна политичка пар-

тија, Јеврејска социјалистичка лига, која је учествовала као важна независна револуционарна група у болшевичком устанку, која се сјединила са совјетском комунистичком партијом тек када је револуција успела.

Јеврејска социјалистичка лига имала је и знатног утицаја на активности комуниста у Сједињеним Државама. "Након неуспеле комунистичке револуције из 1848. године, почео је масовни егзодус рабина реформиста из Немачке. Ови радикали су дошли у САД и неометано су радили на нетакнутој територији, саградили темеље своје политичке моћи и све удесили за будуће проширење реформе и разарање Јудаизма."^{2:47}

Емиграцијом Јевреја из Источне Европе у ову земљу, а нарочито у Њујорк, комунистичке погледе ширили су рабини и остале вође као идеју социјалне правде наводно својствене Старом Завету. У двадесетом веку ови исполитизовани Јевреји, мада отуђени од мојсејевске вере, постали су главни носиоци симпатија према комунизму у оквиру утицајне групе америчких Јевреја. Њихова улога у манипулацији америчке политике у корист болшевика била је одлучујућа, јер су управо они били утицајни саветници председника Франклина Рузвелта који је и сам припадао њиховим круговима. Тако је Лиџијенталова илуминатска мисија, мада у основи неуспешна, донела необичне плодове у две најмоћније земље света у двадесетом веку, Сједињеним Државама и Совјетском Савезу.

Претпостављам да читаоци јасно увиђају зашто се у овој књизи, која се првенствено бави разарањем хришћанства, његових вредности и морала у Америци и Западној Европи, задржавам на теми разарања Јудаизма од стране секуларистичких агената. Напад на хришћанство одвијао се по истом обрасцу: уместо Реформе јудејства, имамо либерално хришћанство. Оно је настало у Немачкој за време владавине Фридриха Великог, хомосексуалца и Врховног Мајстора масона, и проширило се у волтеровској Француској као и у Енглеској, где су хришћанство ослабили философи и вероломни свештеници англиканске цркве. Неки од истакнутих оснивача демократије у САД

(Бенџамин Франклин, Џеферсон, итд.) такође су били масони секуларистичког смера. Они су били отуђени од фундаменталног хришћанства пуританаца и прихватили су француску атеистичку просвећеност. Уски, крути рационализам био је њихова права вера. Други су покушавали да философске нерелигиозне системе уграде у традиционална верска учења стварајући мноштво секти у оквиру ослабљеног ("либералног") хришћанства. Атеистима и либералима је требало скоро два века да преузму образовање у Америци (види *Атеистичко подривање америчке просвете*) и масовну културу и "медије" (види *Рат против Христа у Америци*)³².

Антихришћани, заједно са млаким верницима, искористили су систем образовања, издавачку индустрију, медије и владине институције (као што су судови, министарства просвете и правде) да оклеветају и онемогуће рад доследних и ватрених верника који су названи "фундаменталистима". Као и рабин Цедек, ове истинске хришћанске вође су се мучили и патили борећи се против планова незнабожаца - марксиста, левих либерала (укључујући ту и либералне пасторе и "теологе"), развратних "педагога", секулариста различитих боја и мишљења, хомосексуалаца, порнографа и организованог криминала. Зло секуларизма и борба против њега главне су теме моје књиге *Рат против Христа у Америци*.³²

Јудејски банкари против јудејства

У току ране фазе настанка реформе "јудејства" у осамнаестом веку, покрет је уживао покровитељство Ротшилда и осталих богатих и, још само по имену, јеврејских породица у земљама немачког и словенског говорног подручја, као и у Британији и Сједињеним Државама. То богатство је свакако довело до слабљења њиховог поштовања према рабинском јудејству и његовој верској строгости. *Франкизам им се допао због свог дозвољавања распусног живота и ослобођења од морала и стеге Старог Завета. Пошто*

су имали власт над новцем и утицај међу вођама иновераца ("хришћана"), могли су да придобију наклоност државних власти народа-домаћина за моралне и револуционарне принципе франкистичких превратника.

Управо овде налазим одгонетку наизглед парадоксалног савеза банкара са антихришћанским и антијудејским комунистичким покретом. Антелман^{2:25} помиње да је Јаков Шиф, водећи Ротшилдов сатрап у САД, дао милионе долара да би помогао комунисте као и реформистичко и конзервативно јудејство, али никакву помоћ није пружио правоверном јеврејству. Награда за ову помоћ било је добијање моћи над хришћанским владама, које су биле упропашћене намерно изазиваним ратовима чија су последица велики државни дугови. Тај поступак је завршен у Западној и Источној Европи и сада се шири осталим делом света. *Сатанска веза између богатих, моћних и морално и верски изопачених* показује се у подмуклој игри коју воде ове јудејске банкарске породице. Светска револуција којој су они покровитељи, могла би да преплави и уништи и њих и њихово богатство. Диктатори којима су они помогли да дођу на власт, као што су Робеспјер и Стаљин, напали су и Јевреје поред хришћана. Разуме се, они се уздају у свог бога, Сатану, да ће испливати и успоставити своју тајну контролу као што су је имали у СССР-у. А можда ће бити по народној, "Ко са ђаволом тикве сади, о главу му се лупају".

Превратници и заводници

"Јер они су порочна заједница и своја дела чине у мраку."

*Кумрански рукописи о јеврејским верницима
у доба Христовог боравка на земљи, IQM 3:9 (4.5:405)*

Почетке покрета Реформе чува Лига праведних у тајности. Гимпел Опенхајм, који припада самом језгру Лиге, 1840. године организирао је да се његова унука уда за младог рабина из Висбадена, Абрахама Гајгера, познатог по

томе што је био главни покретач реформистичке јереси. Емилија и Абрахам били су верени седам година. То је био припремни период у току којег је рабин морао да докаже да је достојан да буде члан револуционарне организације. У Немачкој је основао, саопштава нам рабин Антелман, "радикално друштво за јеврејску теологију". До 1837. године било је већ довољно прогресивних рабина да одрже сабор реформских "рабина". Многи Јевреји су похрлили да прихвате та, споља гледано, привлачна учења јеретика. Само је мали број њих схватио да су тиме отргнути од првобитног јеврејства и "да су од њих направили будале, те да се њиховим животима поигравају и користе их моћни људи који клече пред олтарима амбиције, успеха и политике"^{2:26}.

Емилијин брат, Хајнрих Опенхајм, добио је улогу на пољу политике и постао је један од идејних вођа комунистичке револуције у Немачкој 1848. Скоро истовремено револуције су избиле широм Европе. Заједничко и тајно вођство секуларизованих Јевреја је на тај начин испреплетало квази-верске и револуционарне активности у настојање које је имало да оствари јединствени циљ.

Тактика јеретика је била толико ђаволски лукава, да Јевреји-верници нису могли да се ухвате у коштац са њом. Једна од превратничких идеја које су превратници ширили, била је да "монолитно" јеврејство није више "научно" прихватљиво. Било је заговарано да Јевреји припадају различитим верским уверењима, а једно од њих је, наравно, Просвећеност реформистичке секте. Напад је затим уперен против *средишне јеврејске догме* да је Јехова написао Тору, првих пет књига *Старог Завета*. Објављене су привидно учене "студије" у којима је доказивано да Тора припада књигама које је написао човек, и да она није порука Јехове уручена Мојсеју, пророцима и осталим истинским верским вођама Израела.

Следећи клин за разбијање јеврејства до крхотина, био је увођење немачког превода неких литургијских молитви и инструменталне музике у богослужење. Свака новина је изгледала незнатна и небитна, слично као и осав-

ремењивање ("Aggiornamento") римокатоличке цркве један век касније, али свака од њих је изазивала ерозију хебрејских традиција старих три хиљаде година. Важно је разумети да реформатори нису били заинтересовани да ојачају веровање људи тиме што ће га реформисати, већ је њихова намера била да униште свако веровање. То се у вавилонском Талмуду недвосмислено тврди: "Мржња ваварских [секуларизованих, атеиста] Јевреја према духовностима рабина премашује мржњу антисемитских иновераца према јеврејском народу"^{2,29}.

Напред наведени исказ није значајан само за јеврејску религију, већ је много значајнији за хришћанство. Неки од ових Јудејаца-атеиста активни су борци против Христа у САД, Западном свету и осталим деловима земљине куле. У овој и наредним књигама размотрићемо њихово учешће у хуманистичком (милитантно-атеистичком) покрету, у сексуалном "образовању", порнографији, Холивуду и развратним филмовима и телевизијским емисијама, као и "либералним" медијима. Ти атеисти Јудејци активни су у Удружењу за америчка грађанска права, (*American Civil Liberties Union*, ACLU) "Лиги против клевете" (*Anti-Defamation League* (ADL), огранку атеистичке јеврејске матичне масонске ложе Б'наи Б'рит, Националном удружењу адвоката у САД, који су се постарали да се Библија и добровољне молитве истисну из јавних школа, да се забрани помињање Христа и прослава Божића у школама, итд. Они су носиоци нихилистичких и левичарских културних кретања, отуђења од америчког патриотизма и општег слабљења омладине у Америци и у Западној култури. Они су управитељи који стоје иза покрета националног раздора као што су феминизам, "омладински протест" шездесетих и седамдесетих, лакоислених "бораца за мир" који угрожавају интересе Сједињених Држава, организованог укидања предрасуда против Црнаца, итд. Они у део *културног вируса* који појединцима и покретима доноси болести атеизма, цинизма и моралног релативизма. Њихов огроман утицај, који ствара слабу и млитаву духовност, путем психијатрије и психологије, социологије и књижевности, постаће сасвим јасан приликом читања мојих разматрања

Фројдових идеја у Фројдизам: пресваре и лажи једне секуларистичке и атеистичке психологије као и у књизи Фројдизам и "психотерапије": Древне антихришћанске јереси у модерном руху. Главно оруђе успеха ових нихилиста Јудејаца и ширег круга Илумината нихилиста, Јевреја и Нејевреја, јесте протурање варљивих левичарских идеала, идеја и парола. Као "демократе" Француске револуције, они су заразили своје следбенике неостварљивим паролма једнакости, братства и слободе, док је у стварности њихов терор сурово оповргао ове идеале. Као комунисти, за себе су тврдили да су ослободиоци погаженог пролетаријата обећавајући правду, мир и истински рај на земљи. У стварности, они су постали угњетачи свих, док су милиони умирали у гулазима, и намерно изазваним ратовима и социјалним немирима као инструментима њиховог империјализма. Под видом хуманизма, изопачили су омладину и изврнули моралне вредности, што је човечанству донело проклетство.

Илуминати-комунисти и социјалисти – деловали су под разним маскама и звучним називима. У Бреслау су деловали као *Gesellschaft der Brueder*, Друштво Браће, јачајући Реформу јеврејства и социјалну револуцију. 1782. у Бечу, Мојсеј Шенфелд, који се раније звао Добрушка, основао је илуминатско масонску ложу, *Asiatische Brueder*, Азијатска браћа. У наредном веку, једна од Гајгерових штићеница, Лина Моргенштерн, основала је у Бечу претходницу Покрета за ослобођење жена, заразивши жене атеизмом и улогама смутљивица. (Превара се није састојала у ширењу идеје праведнијег положаја жена као људских бића, већ у усађивању марксистичких и нихилистичких идеја и ширењу утицаја једног покрета који би подједнако тлачио и мушкарце и жене.)

Шифровани језик за напредну браћу

Рабин Антелман^{1:50-55} указао је на употребу посебне фразеологије да би се пренеле поруке члановима, а да се онима изван завере не саопшти ништа од важности. У ту сврху је

искористио текст посмртног говора који је Гајгер, "лажни рабин", како га Антелман назива, одржао на сахрани Јакова Ротшилда 1868. године у Франкфурту. Покојник је био најмлађи син Мајера Амшела, оснивача банкарске династије Ротшилд. Јаков Ротшилд је довео у питање своје богатство пружајући подршку револуцији 1848. у Немачкој. Њу су првенствено осмислили и приредили Илуминати, јудејски професионални револуционари. Јаков Ротшилд је практично изгубио своје богатство после неуспеха побуне.

У беседи је Гајгер споменуо "плодне промене" које је Јаков помагао. Рабин Антелман примећује "да се ово односи на њихове планове да промене свет". Гајгер је уважавао Јаковљеву заслугу зато што је "успео да се избори за признање од оних који владају у поносним палатама". Ова изјава би била загонетна неупућенима, или би звучала као делић реторике да Антелман не објашњава да се односи на оно што би се најбоље могло описати речима професора Квиглија: "Ништа мање него да се створи светски систем финансијске контроле у приватним рукама којима би тако било омогућено да управљају политичким системом сваке земље и светском економијом у целини". Гајгер затим побожно подстиче своје слушаоце: "Будимо свесно захвални због чињенице што Око Божје милости почива на овоме граду (Франкфурту)". Антелман то овако тумачи:

Ово се односи на један симбол Илумината који је око унутар троугла и који се може видети на свакој новчаници од једног америчког долара. Троугао који окружује око представља симбол Платонове три класе. Он је и симбол паганских олтара. То око је око паганског божанства Ваала које је у Египту поштовано као Ваал Пеор. Ово божанство је поистовећено са египатским Озирисом и Шамасом, богом сунца, и Анунит, богињом сунца.

Читаоци који су заинтересовани да сазнају нешто више о мистерији Великог печата Сједињених Држава и о томе како се догодило да један антихришћански симбол слободни зидари (атеисти) прокријумчаре у хералдику хришћанске земље, могу о томе даље да прочитају у књизи

рабина Антелмана^{2:53-55} или у референтним студијама које он наводи. На овоме месту бих још желео само да истакнем да паганске силе које су умешане у превару око Великог печата, делују и у нашој генерацији исто онолико колико су деловале и пре две стотине година.

Храм [сатанског] разумевања

Врста "разумевања" коју можемо да изведемо из овога "храма" у Вашингтону, може да се сагледа из чињенице да је један од завереника у вези са "храмом," био такође и члан Одбора озлоглашеног SIECUS-а* Савета Сједињених Држава за сексуално информисање и образовање.¹ Овај Савет је био главни помагач сексуалне "револуције". (У Књизи из серије *Савремени ликови Сатане – Секуларизам и незнабоштво: две куге савремене Евро-Америке* биће описано разорно деловање ССДСИО.) Један поглед у позадину открива Храм као део сатанског плана против мојсејевске и хришћанске религије.

Госпођица Рузвелт [унука бившег председника САД, Теодора Рузвелта] открива да је Храм разумевања саграђен у Вашингтону под веома сумњивим околностима, и да је део култе Свевидећег ока. Храм садржи Хол Просветљења. Свевидеће око које се везује за древне паганске обреде, такође представља и симбол просветљења због његове повезаности са (паганским) обожавањем сунца. Сунце "осветљује".

У чланку госпођице Рузвелт⁹ Храм разумевања се показује као антихришћански храм. Његови покровитељи су група која се зове "Унапређивање дуготрајног мира". Публикације храма је издавао, од пореза ослобођени "Луцис труст", који је раније у историји био познат као Луциферов труст и који је свакако у вези са обожавањем Луцифера, што је предложио главни Илуминат, вођа светске атеистичке масонерије у XX веку, генерал А. Пајк. Један од покровитеља Храма (сатанског) разумевања био је и "велечасни"

* SIECUS - Sex Information and Education Council of the United States

господин, извршни секретар Методистичког савеза за друштвену акцију. Комитет Сената за унутрашњу безбедност прогласио је овај Савез 1956. за прокомунистичку установу, а тобожњи пастор је "један од главних који је умешан у комунистичку заверу са циљем да се поткопа Црква". За рабина Антелмана, у његовој студији о повезаности Илумината, комуниста и реформског јудејства са сатанским разарањем предањске религије, оно што је још већа срамота и што још више разоткрива деструктивне везе јесте да су ти јудејски прокомунистички "свештеници" показивали наклоност према циљевима Храма:

Интересантно је да је Храм подржавало одређено истакнуто свештенство међу које спадају реформистички свештеници Норман Герстенфелд, Морис Ајзендрат, Нелзон Глик, покојни управник Колеца хебрејског савеза! (најранија институција покрета Репорте за примате нових следбеника у читавом свету) и Роланд Б. Гиглзон, као и ранији управник Јеврејског теолошког семинара конзервативног покрета у Америци, Луис Финкелстајн, и Израел Голдстајн из Америчког јеврејског конгреса.*

Да би заокружио слику о сатанској завери против јеврејске и хришћанске религије, рабин Антелман пружа додатне податке о садашњем организационом обрасцу заступника Сатаниних интереса: "Франкисти данашњице не повезују више портале три вере кроз које морају да прођу да би постигли хиљадугодишње царство. Они су се проширили са јудејства, ислама и хришћанства на шест религија додајући им будизам, конфучијанизам и хиндуизам".^{2:132}

Спаривање Ротшилда и комуниста

У посмртном говору на погребу Јакову Ротшилду, рабин Гајгер је изрекао и многе друге омиљене илуминатске тврдње са двосмисленим значењем. Гајгер је био поносан што је "на видело изнесен и један шири поглед на свет" у граду илуминатских вођа. Антелман је између редова про-

* По именима судећи, сва шесторица су Јудејци.

читао да је Гајгер овде уствари говорио о завереничком раду који обухвата цео свет и који ће најзад довести до успостављања једне светске владе под контролом Илумината*. Гајгер је о традиционалним религијама говорио као о "тој средњовековној ускогрудости" која ће бити замењена просвећеном верском ширином, тј. сатанским псеудорелигијама. Ротшилде је Гајгер назвао Принчевима мира под чиме је подразумевао да су они подржавали револуционарне планове Илумината и да је "обилан излив благослова потекао из њихових домова". Само они просветљени би могли да разумеју да се позивао на огромне количине новца, укључујући и истинско човекољубље, који су пажљиво расподељивани и намењивани за посебне циљеве да би се подупро "циљ" као што је *финансирање револуција или финансирање радикалних и субверзивних политичких покрета, који не могу ваљано да опстану без таквог финансирања. (Светски и Национални савети црква спроводе такву либерално-радикалну праксу.)*¹¹¹

У закључку овог дела о илуминатском разарању јеврејства и сваке религије, дозволите ми да појасним једну другу везу између садашњих атеистичких активности и лажних рабина. Један од Гајгерових ученика био је и Феликс Адлер (1851-1933), "оснивач Друштва за етичку културу које до данашњег дана подржава комунистичке циљеве и револуционарне покрете Трећег света". Рабин Антелман помиње да су обични чланови реформистичких синагога били збуњени левичарским активностима неких вођа ове атеистичке врсте "Јудејства." Очигледно је да нису ни проучавали историју своје секте нити су сумњали у религиозна веровања својих "рабина." За проучаваоце тајних веза може да буде од интереса и да је један члан Управе SIECUS-а била и члан адвокатске канцеларије у којој је бар један од партнера био познат као присталица комунизма.

* То је у наше време објавио "конзервативни" председник Јудео-Америке, Џорџ Буџ, као Нови Светски поредак.

Закључак

Више од 40 година су Титовски комунисти учили српску децу у школама о комунизму, али им нико није причао о тајним коренима комунизма о којима ова свеска говори. Зашто? Одговор на то питање упућује нас на суштинско сазнање о комунизму: он је део антихристовске завере чији је главни, а необјављени циљ да Христос буде убијен у свестима појединаца и народа, а да се на његово место постави Сатана са слугама његовим: Јудејцима, фарисејима, банкарима, либералима, секуларистима. Да су рекли: нудимо вам савез и сарадњу са Сатаном, противником Божјим – хришћани би их плунули или ставили у затвор или лудницу. Али као следбеницима Оца лажи, спонзорима комунизма и других лажљивих утопија није било тешко лагати и обмањивати људе. Тако је израсла лаж о комунизму као добротинитељу и ослободитељу човечанства.

Том питању о дволичности комунизма може се прићи и са друге стране: да су им намере биле поштене, наступали би отворено и рекли целу истину о себи – да желе да поруше Царство Христово на земљи у ма како оштећеном облику било међу грешним људима, и замене га Царством Сатане. Људи би похрлили ка њима, јер су им дарови Сатане привлачни: материјална добит, угодности, безбедност, освета онима који су благовали, једнакост, правда и све друге пријатности овог света. Али Сатани, мрзитељу Бога и људи, није намера да људима чини добро, да их усрећи, већ да их унесрећи, пороби и стави под зверску управу својих следбеника - Талмудиста, (оличених у целатима и окрутним управљачима Стаљину, Маоу, Титу, Кастру, Полу Поту и сличним зверима) фарисеја, Јудејаца и других бездушника. Због тога су пропагатори

комунизма морали да лажу и представљају се као носиоци благостања, правде, мира и раја на земљи.

У овој краткој тајној историји комунизма приказао сам вам непатворену природу те Врхунске лажи. Поникла међу људима, комунистичка завера није могла донети ништа до зла: ратова, револуција, крвопролића, мржње, порижавања унутрашњег човека, угњетавања, непоштења, грамзивости, безобзирности и зверске ђуди у нељудима обезбожене свести.

Иако су јудео-банкари и јудео-масони за сада привидно обеснажили комунизам у Европи и успоставили своју врсту дириговане демократије у пост-комунистичким земљама, они нису одустали од свог сна о завлађивању целим човечанством и подјармљивању свих под њихову сатанску власт у облику Новог светског поретка. То је будуће социјалистичко (колективистичко) царство у коме ће Христова вера и национална свест бити прогањани и уништавани. Остаће само безоблична маса, људско крдо, чију ће подљудску свест обликовати путем безбожног образовања и обездуховљења медија, уметности и културе. Можда ће то бити и припрема за Последње дане, за Суд Божји, како то Свето писмо предвиђа и Символ вере потврђује. То Царство Сатане је већ присутно са нама у обесхристовљеној култури Евро-Америке, у наказностима морала и духа који тамо влада а које сам прилично исцрпно приказао у својим књигама *Савремени ликови Сатане, Рат против Христа у Америци, Синдром страха од Јудеја у Америци* [и *Европи*], и другим. Види листу на крају ове свеске.

Наше је да радимо док је дан, како је Христос назначио. Ова свеска о сатанским силама и њиховим плановима - надам се - допринеће распознавању прерушених непријатеља чивечанства и заговорника антихристовског царства које нам јудео-банкари и јудео-масони припремају. Нека Бог да снаге и мудрости младим Србима и Српкињама да храбро и истрајно следе путем православља и светосавља, савладају утицаје Сатаниних сарадника и сузбију секуларне утицаје и планове у Српском народу.

